

Konám dobro a stavím se zlu

Poslední aktualizace: prosinec 2022

© ScioŠkoly 2022

Obsah

Obsah.....	3
6. Konám dobro a stavím se zlu.....	4
6.1 Jsem oporou pro lidi ve svém okolí.....	6
6.1.1 Pomáhám lidem ve svém okolí.....	6
6.1.2 Jednám férově a čestně.....	7
6.1.3 Zastanu se druhého.....	8
6.2 Usiluji o dobrý svět.....	10
6.2.1 Konám společenské dobro a stavím se zlu.....	10
6.2.2 Chráním přírodní a kulturní dědictví a pečuji o ně.....	12
Literatura k 6. ScioCíli.....	14
Tabulky levelů pro 6. ScioCíl.....	17
6.1.1 Pomáhám lidem ve svém okolí.....	17
6.1.2 Jednám férově a čestně.....	18
6.1.3 Zastanu se druhého a upozorním na nespravedlnost.....	20
6.2.1 Konám společenské dobro a stavím se zlu.....	22
6.2.2 Chráním přírodní a kulturní dědictví a pečuji o ně.....	24

6. Konám dobro a stavím se zlu

Tato ScioKompetence odráží naše společné přesvědčení, že k naplněnému životu patří i pomáhat druhým, být užitečný pro své okolí i pro společnost a bojovat proti zlu, i když to někdy vyžaduje velkou odvahu. Tibetský dalajláma říká, že pomáhat druhým je naším prvořadým životním účelem, a pokud jim nemůžeme pomoci, alespoň bychom jim neměli ubližovat. Konání dobra je často vnímáno jako něco, co prospívá druhým a má mnoho pozitivních dopadů na celou společnost. Prospívá ale také nám samotným tím, že dává našemu životu smysl. A platí i opak – konání, přehlížení nebo tolerování zla má spoustu špatných dopadů nejen na oběti zlého chování, ale i na celou společnost, a nakonec se nejvíc vymstí těm, kdo se postavili na stranu zla.

Rozlišovat mezi dobrem a zlem a hledat způsoby, jak bránit dobro proti zlu, ti pomůže třeba biblické desatero nebo texty, které napsali Konfucius, Kant či dalajláma. Spoustu poučení o tom, co je dobro a zlo a jak s nimi zacházet, najdeš i v pohádkách, v Pánovi prstenů, v Harry Potterovi, v klasických románech nebo ve filmech. Tyto příběhy tříbí tvůj smysl pro to, co je správné, zodpovědné, slušné i jak je důležité postavit se zlu. Moderní doba však s sebou přináší i nová morální dilemata a nové formy zla, třeba kyberšikanu. Naše vnímání dobra a zla se také mění pod vlivem informací o životě lidí v jiných částech světa, stále více toho také víme o tom, jaké dopady má naše chování na životní prostředí. To všechno jsou věci, které musíš brát v úvahu, když budeš přemýšlet o dobru a zlu, a v tom ti může pomoci škola.

Je dobré si ujasnit, co to vlastně je zlo. Konat dobro totiž často znamená prostě jen snažit se odstranit zlo, a tak je dobré vědět, jaké zlo chceš odstranit. Jan Sokol¹ rozlišuje čtyři typy zla. První je jakési přirozené zlo – hlad, nemoc, bída, bolest, smrt, ale třeba i jen nedostatek času, stres, strach, námaha. Takovému zlu můžeš čelit tím, že pomáháš lidem, na které něco z toho dopadá. Když babičce pomůžeš s nákupem, tak odstraňuješ námahu, kterou by babička musela vynaložit na odnesení těžké tašky z obchodu do bytu. Podobné to je, když někomu věnuješ pár vlídných slov nebo když uklidíš nádobí po večeři (stavební kámen 6.1.1). Když přispěješ na síť proti malarickým komárům, zachráníš v Africe děti před nemocí, bolestí i smrtí. A dobro jistě koná i ten, kdo se podílí na vývoji léků (stavební kámen 6.1.1 nebo 7.1.1).

Úplně jiný druh zla ovšem je, pokud takové věci jako smrt, nemoc, bolest nebo strach způsobuje někdo úmyslně, ať už jde o vraždu, mučení, týrání (takové věci většinou řeší trestní právo), nebo třeba „jen“ o drobné ubližování, šikanu, výsměch, nespravedlnost. Je jistě namístě se takovému zlu postavit nebo na něj upozornit, pokud není v tvých silách mu zabránit (stavební kámen 6.1.3).

Třetí typ zla pramení z ignorování zájmů druhého člověka. Nejde tedy o úmysl někomu ublížit, ale už tím, že nebereme vážně zájmy a potřeby druhých lidí, jim působíme zlo. Patří sem věci jako sobectví, bezohlednost, hrabivost, lhostejnost a někdy i zbabělost. S takovým zlem je třeba bojovat především u sebe (stavební kámen 6.1.2).

¹ Jan Sokol: Etika, život, instituce, str. 155.

A konečně čtvrtý typ zla poškozuje lidské vztahy a podryvá důvěru ve společnosti. Patří sem porušení daného slova či smlouvy, podvod, lež či nevěra. Poškozuje většinou toho, kdo naletěl, ale ve formě výčitek svědomí tíží i toho, kdo takové zlo spáchal. Stejně jako u předchozího je s takovým zlem třeba bojovat především u sebe (stavební kámen 6.1.2).

Tato kompetence je důležitá proto, že:

- konání dobra, pomoc druhým i boj se zlem dává životu smysl;
- kvalita života každého z nás nejvíc závisí na tom, jak se k sobě lidé chovají, zda jsou dobří, či zlí, zda jim jde jen o sebe, nebo respektují zájmy druhých, zda se jim dá, nebo nedá věřit;
- konání, nebo i jen tolerování či přehlížení zla se nakonec vymstí.

Postoje:

- Chci být dobrým člověkem.
- Věřím, že je dobré pomáhat druhým a zvláště těm, kteří pomoc nejvíc potřebují.
- Chci, aby moje jednání mělo dobrý dopad na svět.
- Stavím se proti zlu,
- Nezavírám oči před nespravedlností a utrpením.
- Nechci, aby moje chování poškozovalo přírodu a planetu.

Je důležité zajímat se o lidi kolem sebe a všítat si, co potřebují. Možná někdo z tvého okolí potřebuje pomoct s učením, půjčit mikinu, přínést nákup nebo povzbudit v těžké chvíli. Zvláštní pozornost si zaslouží lidé, kteří jsou slabší či nějak znevýhodnění. Důležité je pomáhat nezištně, za pomoc nic nechtít, nic neočekávat. Uvidíš, že odměnou za pomoc ti bude dobrý pocit, radost a dobré vztahy s lidmi ve tvém okolí.

Pokud chceš někomu pomoci, vždy bys měl/a zároveň přemýšlet, jestli je tvoje pomoc žádoucí, zda o ni ten druhý stojí a jestli ji zvládneš. Pokud se ti bude zdát, že je potřebná pomoc nad tvoje síly, můžeš doporučit nebo sehnat někoho povolanějšího – zkušenějšího kamaráda, průvodce, odborníka. Vyplatí se mít přehled o profesích nebo konkrétních organizacích, s jejichž podporou můžeš účinně pomoci v situacích, na které sám/sama nestačíš. Kdyby ses chtěl/a pomoci druhým věnovat intenzivněji, můžeš se zapojit do dobrovolnických programů nebo pracovat jako dobrovolník v organizaci, která se specializuje na pomáhající aktivity. Jako dobrovolník zde většinou získáš základní školení a budeš se moci opřít také o podporu dalších lidí z týmu.

Nemusíš pořád jen někomu konkrétnímu pomáhat. Když se budeš chovat mile, přívětivě a také se starat o prostory, které sdílíš s druhými lidmi (třeba doma nebo ve škole), tvoji blízcí to určitě ocení, stejně jako když budeš bez řečí plnit své povinnosti nebo když uděláš nějakou práci navíc či místo někoho jiného.

Znalosti:

- Víím, jak by se k sobě měli chovat lidé v rodině a v dalších společenstvích.
- Víím, kteří lidé mohou potřebovat moji pomoc víc než jiní.
- Vyznám se v pomáhajících profesích a v tom, jak mohou pomoci mně i lidem v mém okolí.
- Zním další formy státní i nestátní pomoci, např. Linku bezpečí nebo Bílý kruh bezpečí.

Dovednosti:

- Dokážu se vcítit do pocitů druhých.
- Umím aktivně naslouchat.
- Dokážu posoudit, zda je moje pomoc potřebná a chtěná.
- Dokážu rozlišit situace, na které stačím sám/sama, od situací, kdy je třeba zavolat odbornou pomoc.
- Umím vyhledat odbornou pomoc.
- Umím pečovat o prostředí doma i ve škole.

6.1.2 Jednám férově a čestně

Občas se každému z nás naskytne příležitost někoho podvést anebo třeba zalhat bez toho, aby na to ostatní přišli. Proč bys to tedy neměl/a udělat? Proto, že dobrý člověk má své svědomí. To mu velí mluvit pravdu, jednat poctivě a držet své slovo, bez ohledu na vnější postihy. Pokud nebudeš své svědomí poslouchat, bude tě tížit a táhnout ke dnu jako kámen.

Představ si, jak by vypadal svět, kdyby si všichni lidé začali vymýšlet, co se jim zachce, přestali držet slovo a při první příležitosti obešli pravidla! V takovém prostředí by se nám špatně žilo. Nikomu bychom

už nemohli věřit a museli bychom se navzájem neustále hlídat. Naše slova by ztratila svůj význam, protože by už nebyla zakotvena v pravdě. Proto je důležité brát pokyny svého svědomí vážně a jednat vždy čestně.

Kromě poctivosti je třeba kultivovat různé další ctnosti, jako je pokora, skromnost, ohleduplnost, laskavost. Ctnosti nejsou jednorázová rozhodnutí – jsou to součásti tvé osobnosti, které bys měl/a v sobě dlouhodobě pěstovat. Dobrý člověk je štedrý, přeje ostatním jen dobré a není vůči nim bezohledný, snaží se být k lidem laskavý. Svým chováním běž příkladem svému okolí.

Znalosti:

- Zním principy fair play.
- Vím, že sliby a dohody se mají dodržovat.
- Zním dohodnutá pravidla a vím, že v různých prostředích se pravidla od sebe mohou lišit.
- Umím vysvětlit, proč je nepoctivé chování špatné.

Dovednosti:

- Umím držet slovo.
- Respektuji nastavená pravidla.
- Neslibuji, co nemohu splnit, a plním, co jsem slíbil/a.
- Chovám se čestně, kamarádsky a laskavě.
- Umím přijmout odpovědnost za svá selhání (porušení pravidel, nedodržení slibu, lhaní).
- Umím vysvětlit, proč je nepoctivé chování špatné. Rozpoznám nepoctivé chování od toho poctivého.

6.1.3 Zastanu se druhého

Zlo může mít mnoho podob – od skutků, které v právních státech většinou ošetřuje trestní zákoník (vražda, mučení či týrání), přes cílené ubližování (šikana, výsměch, nespravedlnost) až po ignorování zájmů druhého člověka (sobectví, bezohlednost). Kdo zlo v jakékoli podobě přehlíží, přidává se na jeho stranu. Když vidíš, že někdo někomu ubližuje, měl/a by ses ozvat a postavit proti tomu. Ublížit se dá skutkem i slovem a je třeba se stavět proti obojímu, a to ve fyzickém světě i na internetu. Pokud si netroufáš sám/sama zabránit zlému chování nebo se ti to ani přes veškerou snahu nedaří, můžeš vždy požádat o pomoc někoho zkušenějšího – třeba staršího kamaráda nebo průvodce. Terčem nejružnějších forem urážek a útoků může být kdokoli, ale častým terčem bývají lidé, kteří se něčím odlišují od většiny – třeba lidé s postižením nebo příslušníci národnostních menšin. Ti si zaslouží

zvláštní ochranu, protože často narážejí na různé předsudky a stereotypy, které jim ztěžují začlenění mezi ostatní.

Znalosti:

- Zním různé druhy ubližování a šikany (fyzická x verbální x kyberšikana, pasivní x aktivní, přímá x nepřímá).
- Zním varovné signály toho, že je někomu ubližováno.
- Vím, kam se obrátit, když nedokážu na nespravedlost upozornit sám/sama.²
- Vím, které skupiny lidí jsou více ohroženy zlým chováním (etnicky či kulturně odlišní lidé, lidé s postižením, lidé jiné sexuální orientace...).
- Vím, co jsou předsudky a stereotypy (viz stavební kámen 3.3.1).
- Vím, co je pyramida násilí.³

Dovednosti:

- Rozpoznám nevhodné chování, ubližování a šikanu a umím na ně vhodně reagovat.
- Rozpoznám předsudky a stereotypy v chování druhých i ve svém chování.
- Umím upozornit na nespravedlnost.

² Např. schránka důvěry, Nenech to být, policie, školní psycholog, organizace proti násilí.

³ [Pyramida násilí](#).

6.2 Usiluji o dobrý svět

Konat dobro a stavět se zlu nestačí jen ve tvém bezprostředním okolí. Jako dobrý člověk bys měl/a pomáhat i tam, kde nemáš žádné osobní vazby, zkrátka proto, že je tam pomoc zapotřebí.

Na světě existuje celá řada nespravedlností a mnoho lidí trpí například proto, že se narodili do chudých poměrů, mají zdravotní problémy nebo je postihla nějaká přírodní či životní katastrofa.

Těmto lidem je třeba pomáhat, ale zároveň je důležité hledat takové formy pomoci, které budou opravdu účinné. Nepromyšlená pomoc může někdy spíše uškodit, a proto je důležité se zamýšlet nad tím, kde a proč přesně pomáháš.

Každý dobrý člověk by se měl starat nejen o lidi, ale také o přírodu a životní prostředí. Bez přírody bychom jako lidstvo nemohli existovat, ale navzdory tomu se k ní často chováme nešetrně a poškozujeme ji. Naštěstí si už dnes mnoho lidí uvědomuje, že přírodu je potřeba chránit, a snaží se jednat co nejvíce ekologicky. Svým dílem může k ochraně přírody přispět každý, i ty. Důležitá je také péče o kulturní dědictví, které pomáhá udržet kontinuitu naší společnosti, poučit se ze zkušeností předchozích generací a stavět na jejich moudrosti.

Postoje:

- Nejsem lhostejný/á ani k problémům, které se mě přímo netýkají.
- Chci, aby svět byl dobré místo k životu, a chci tomu napomoci.
- Uvědomuji si, že špatné životní podmínky si řada lidí dobrovolně nevybrala, a chci jim pomoci.
- Přemýšlím, jak moje chování a můj způsob života ovlivňují životní prostředí, a snažím se chovat co nejšetrněji.
- Chovám se s respektem k památkám a uměleckým dílům.

6.2.1 Konám společenské dobro a stavím se zlu

Když si všimneš, že se nějací lidé stali obětí nespravedlivého systému, že se na ně zapomnělo nebo že je postihla přírodní katastrofa, můžeš se pokusit jim pomoci. Existují různé způsoby pomoci. Můžeš například pracovat jako dobrovolník pro lidskoprávní organizaci, uspořádat dobročinnou sbírku nebo napsat petici proti něčemu, co se ti nezdá fér. Je dobré mít přehled o důvěryhodných dobročinných organizacích a znát ověřené online nástroje na pořádání sbírek (Donio, Daruj správně...).

O možných způsobech pomoci bys měl/a umět racionálně přemýšlet, protože nejsou všechny stejně účinné – darovat jednou za čas stovku člověku bez domova může mít mnohem menší dopad než uspořádat jednorázovou petici, která změní podmínky bezdomovců. Úplně stejně jako u stavebního kamene 7.1.1 Promyšleně si vybírám, v čem se chci angažovat i tady platí, že nápadů a možností, jak pomáhat a konat dobro, je spousta. Jak vybírat ty nejefektivnější, tím už se zabývá spousta lidí – asi nejznámější je model efektivního altruismu.⁴ Důležité je neplýtvat energií na věci, které můžeš jen těžko změnit nebo které by dokonce měly v dlouhodobém pohledu více negativních dopadů než těch pozitivních.

Nejnáléhavější problémy současného světa včetně těch společenských shrnují cíle udržitelného rozvoje OSN. Jsou to například boj proti chudobě a hladu, snižování nerovností nebo zajištění rovného přístupu ke kvalitnímu vzdělávání. Ve všech těchto oblastech se dá pomáhat, ať už v bezprostředním okolí nebo v globálním měřítku.

Při rozhodování o tom, kde a jak nejlépe pomáhat, je velmi důležitá také schopnost rozlišit, co je legální (v souladu se zákonem) a co je skutečně správné. Jsou situace, kdy se to rozchází, a pak je lepší, pokud je to možné, se držet svých hodnot (stavební kámen 3.3.1), a třeba i usilovat o změnu zákona. Opora v pevných hodnotách ti totiž může pomoci vyrovnat se s tím, když druzí nebudou tvoje úsilí podporovat. To se může snadno stát, když se rozhodneš pomáhat lidem, kteří si to podle části společnosti nezaslouží (třeba bezdomovcům nebo drogově závislým), ale v podstatě jakákoliv dobročinná aktivita může narazit na nepochopení lidí ve tvém okolí. A právě tehdy ti bude užitečná opora v hodnotách, která ti pomůže vytrvat.

Znalosti:

- Vyznám se v hlavních společenských problémech současnosti v ČR i ve světě.
- Zním lidská práva a postupy, jak je státní moc pomáhá chránit.
- Zním cíle udržitelného rozvoje OSN.
- Zním dobročinné organizace, jejich zaměření a vím, jak je mohu využít i jak je mohu podpořit.
- Zním způsoby, jak mohu pomoci já osobně.
- Zním základní systém sociální pomoci v ČR.

Dovednosti:

- Umím vyhodnotit, kde ve společnosti je zapotřebí pomoc.
- Dokážu určit, kam spadá řešený problém (např. úroveň obce, kraje, státu, EU, světa).
- Umím odhadnout dopady různých způsobů pomoci i svoje schopnosti je zvládnout.

⁴ <https://www.efektivni-altruismus.cz/zdroje/>

6.2.2 Chráním přírodní a kulturní dědictví a pečuji o ně

Naše Země je domovem nejen pro lidi, ale také pro zvířata, rostliny, stromy. Při pobytu v přírodě, třeba na horách nebo v lese, bys to měl/a respektovat a neškodit jim – nevyhazovat odpadky, neničit stromy, nedělat zbytečný hluk. K tomu, abys dokázal/a správně pečovat o přírodu, je důležité ji dobře znát a vědět, jaké druhy lidské činnosti jí mohou prospívat nebo škodit.

K lepšímu porozumění přírodě ti také pomůže, když si sám/sama vyzkoušíš pečovat o květiny, vypěstovat rostlinu, starat se o domácí zvíře nebo když se zapojíš do praktických aktivit na ochranu přírody.

Jednou z příčin současných ekologických problémů je nešetrná průmyslová a zemědělská výroba, plýtvání a přehnaná spotřeba. Přírodě pomůže, když se naučíš snižovat vlastní spotřebu, nekupovat to, co nepotřebuješ, nevyhazovat věci, které by mohly být ještě k užitku, třídit odpad nebo přemýšlet o šetrnějších způsobech cestování. Důležité je také vybírat si produkty, které jsou vyrobeny šetrně s ohledem na životní prostředí.

Ekologické problémy i možné způsoby jejich řešení se neustále vyvíjejí, proto bys měl/a sledovat aktuální informace, abys dokázal/a dobře vyhodnotit, co by se mělo dělat a čeho se naopak vyvarovat. Zároveň můžeš v této oblasti dělat osvětu i pro ostatní.

Stejně tak jako přírodu je důležité chránit i naše kulturní dědictví. Památky, historická místa, ale také hudba, umělecká díla, zvyky a tradice uchovávají zkušenosti předchozích generací, pomáhají nám stavět na jejich moudrosti a najít ukotvení v tomto světě. Je naší povinností tato díla chránit a předávat dál.

Znalosti:

- Víím, jak se chovat v přírodě, v chráněných územích, v národních parcích.
- Víím, jak lidská činnost může příznivě i nepříznivě ovlivnit životní prostředí.
- Vyznám se v současných ekologických problémech a přístupech, jako je globální změna klimatu a trvale udržitelný rozvoj.
- Zním cíle udržitelného rozvoje podle OSN.
- Zním organizace bojující za ochranu životního prostředí či za práva zvířat.
- Zním tradice, zvyky a lidovou slovesnost naší společnosti.
- Zním významná architektonická, literární, hudební, výtvarná, filmová a digitální díla naší i světové kultury.
- Víím, kde se nacházejí významné památky a unikátní lokality..

Dovednosti:

- Poznám, co vyžaduje ochranu.
- Umím najít správný a efektivní zásah k ochraně přírodního nebo kulturního dědictví.

- Umím vyhodnotit dopady svého i cizího konání na přírodu.
- Umím si dohledat informace o původu výrobků a způsobu jejich výroby.
- Umím zorganizovat osvětovou kampaň.

Literatura k 6. ScioCíli

- vhodné i pro děti
- možno využít ve výuce

Trestní zákoník ● ●

Celkem pěkně definuje, co stát pokládá za největší zlo. Zejména §§ 140 až 209 jsou zajímavé a užitečné i pro děti. Není to dlouhé – 25 stránek. Všichni vědí, že vražda je trestná, ale víte, že trestným činem je i omezování svobody (když vás někdo někde zadrží a není to policista) či týrání svěřené osoby? Určitě je dobré to znát a zprostředkovat dětem.

Kritika praktického rozumu, [Immanuel Kant](#)

Trocha filozofie nikoho nezabije. Kniha z roku 1788. Co to je dobrá a zlá vůle. Proč máme kategorický imperativ.

Pohádky všeho druhu ● ●

a také westerny a další příběhy, kde dobro zvítězí nad zlem. Ondřejovy nejoblíbenější pohádky jsou Fimfárum, [Jan Werich](#) – i když tam často o dobro a zlo moc nejde. „Vždyť je to tak jednoduché, smála se Zdenička, jako facka. Nejvíce se vyplatí, když člověk člověku pomáhá. Nejsladší na světě je spravedlivý spánek a největším nepřítelem člověka je hloupý člověk!“

Chování, Robert M. Sapolsky

Pro nás jsou nejzajímavější kapitoly 5, 6, 7 o zranění mozku, o tom, čemu mohou a nemohou rozumět děti a pubertáči, a kapitoly 10, 12, 13, 14 o tom, jak a kdy jsme empatičtí a kdy pomáháme druhým. Kniha ovšem hodně přesahuje ScioKompetenci 6. Pro ScK6 jsou užitečné pasáže, které popisují chování jedinců ve skupině a vysvětlují některé biologické vazby, například jak vysoká míra schopnosti vcítit se do bolesti druhého může člověka paralyzovat při pomoci zraněnému, Pro děti je užitečné vědět, že altruistické reakce v řadě případů nejsou výsledkem racionální volby, ale souhrou vnitřního nastavení jedince (které lze ovlivňovat jen postupně) a vlivu okolí. Je tam popsána spousta zajímavých experimentů a úžasných věcí o tom, jak myslíme, jak se rozhodujeme, ke komu máme (vrozenou) tendenci se chovat dobře, ke komu naopak. Kniha je tlustá a náročná.

Morálka lidské mysli, Jonathan Haidt

Haidt se dlouhodobě zabývá morálkou z pohledu sociologie a jeho závěry jsou postaveny na zkoumání morálních postojů na velkých vzorcích respondentů. Spolu s klasifikací morálních postojů (morální

moduly) je jedním z jeho hlavních přínosů teze, že morální postoje vznikají dlouhodobě a postupně a ovlivňují naše chování ještě před jeho racionální reflexí. Koresponduje to s některými poznatky ve výše uvedené knize Chování, např. s popisem provázanosti center vyvolávajících fyzický odpor (nevolnost, nechut) s vyhodnocováním chování druhých.

Eichmann v Jeruzalémě, Hannah Arendtová, Zpráva o banalitě zla,

Kniha sice primárně pojednává o soudním procesu s nacistickým zločincem Adolfem Eichmannem, nicméně Arendtová v ní klade zásadní otázky ohledně personalizace zla a osobní odpovědnosti za něj. Teze o banalitě zla, tedy o „pouhém“ vykonávání rozkazů a neprotivení se zjevně špatným věcem zůstává stále aktuální.

Úvod do etiky, Arno Anzenbacher

Úvod do etiky nad rámec filozofie. Začíná základními filozofickými problémy a pokračuje třeba k životnímu prostředí či etice zdravotnictví. Není to jednoduché čtení, ale seznamuje například s Kantem a jako přehled je kniha docela užitečná.

Slepé skvrny, Daniel Prokop ● ●

Problémy a výzvy současného Česka i světa. Neřešená chudoba a exekuce, nerovné vzdělávání a omezené životní šance, nárůst populismu a neschopnost na něj reagovat, mýty o veřejném mínění zastiňující realitu – to vše souvisí s klesající důvěrou Čechů v demokracii a s její životaschopností ve stále složitější realitě. Přehledná a snadno srozumitelná kniha, Použitelná pro děti asi i na konci ZŠ.

Hodnotové vzdělávání, Cyril Mooney ● ●

Sešity lze objednat přes brněnskou základní ScioŠkolu. V každém sešitě najdete několik aktivit na podporu ScioKompetence Konám dobro a stavím se zlu.

Mia a svět, Barbora Nesvadbová ● ●

Ke stavebnímu kameni 6.2.2. Naše planeta i život na ní se proměňují – a to rychleji než kdy předtím. Devítiletá Mia má proto spoustu otázek: Proč někde lidé trpí hladu, zatímco jinde se jídlo vyhazuje? Kvůli čemu se válčí? Jak ovlivňujeme přírodu a zvířata? S babičkou a rodiči se proto snaží zjistit, jak by mohli planetě pomoci. I když to není jednoduché povídání, nakonec dojdou k nadějnému závěru: na Zemi můžeme žít i tak, abychom její krásy zachovali i pro další generace.

Etika, život, instituce, Jan Sokol

Výsledky moderní evoluční biologie naznačují, že mravnost v lidských společnostech není jen nějakou konvenční „nadstavbou“, nýbrž navazuje na podstatné rysy všeho živého a rozvíjí se specificky lidskou

kulturou. Jednající člověk tak není jen svébytná osoba, odpovídající pouze za své vlastní činy, nýbrž nese faktickou odpovědnost i za to, co ve své kultuře a společnosti přebírá. Kniha přehledně a srozumitelně shrnuje různá pojetí dobra i zla.

Mít nebo být, Erich Fromm

Erich Fromm – psycholog, sociolog a filozof světového jména – vidí podobně jako vědci varující před bezuzdným vyčerpáváním přírodních zdrojů úskalí budoucího vývoje. V této knize předkládá analýzu naší orientace na vlastnění majetku – ono „mít“, na touhu po moci, kdy nás druhý člověk zajímá jen potud, pokud od něho můžeme získat jmění, slávu nebo rozkoš. Náročné na čtení, ale stále platné, i když je kniha už z roku 1976.

Co si za peníze nekoupíte, Michael J. Sandel

Přijde vám normální dávat místo dárců peníze? Nechat si platit za „darování“ krve? Kam se poděly tradiční hodnoty? Chceme opravdu žít ve společnosti, ve které je všechno na prodej? Nebo stále existují určité morální a občanské statky, které si za peníze nelze koupit? Michael J. Sandel je profesor na Harvardově univerzitě, [jeho přednášky](#) • (fakt stojí za to) sledovali lidé online či na televizních obrazovkách po celém světě.

Efektivní altruismus •

Efektivní altruismus je projekt, jehož cílem je najít nejlepší způsoby, jak pomoci druhým, a uvést je do praxe. Je to jak výzkumná oblast, jejímž cílem je identifikovat nejpálčivější problémy světa a jejich nejlepší řešení, tak praktická komunita, jejímž cílem je využít tato zjištění ke konání dobra. Na tomto projektu záleží, protože mnoho pokusů konat dobro selže, některé jsou však nesmírně účinné. Například některé charitativní organizace pomáhají 100 nebo dokonce 1 000krát více lidem než jiné, když dostanou stejné množství zdrojů. To znamená, že když budeme pečlivě přemýšlet o nejlepších způsobech pomoci, můžeme udělat mnohem více pro řešení největších světových problémů.

Google Arts & Culture •

Skvěle přehledný a lákavý přehled českého kulturního dědictví

Tabulky levelů pro 6. ScioCíl

6.1.1 Pomáhám lidem ve svém okolí

0.	Ví, že je dobré pomáhat druhým. Poznává, když někdo blízký potřebuje pomoc, a pomůže, když to zvládne.⁵ V případě potřeby přivolá povolanější pomoc. Z příběhů či pohádek dokáže shrnout poučení, které je v nich obsaženo.
	Z pohádky Zlatovláska vyberu situace, v kterých Jiřík nezištně pomáhal druhým, a popíšu, jak se pak i on sám díky těmto dobrým skutkům dočkal pomoci, když ji nejvíce potřeboval.
	Otevřu a přidržím dveře, když má někdo plné ruce.
	Když vidím, že v koupelně teče ze stropu voda, zavolám rodiče, aby se podívali, co se děje, a zašli za sousedy, kteří bydlí nad námi.
	Ze svých hraček vyberu ty, s kterými si už moc nehraju, a donesu je do školky, kde probíhá sbírka pro děti z Klokánku.
1.	Rozumí tomu, že má přispívat k vytváření příjemného prostředí v rodině, ve třídě či ve skupině kamarádů. Pomáhá s chodem domácnosti. Poznává, když někdo blízký potřebuje pomoc, a pomůže, když to zvládne. V případě potřeby přivolá povolanější pomoc.
	Pomáhám doma např. s uklízením, mytím nádobí, vynášením odpadků nebo péčí o domácí zvířata, i když to zatím potřebuji občas připomenout.
	Pomáhám spolužákům s učením, když mě požádají.
	Při uklízení ve třídě sesbírám i odpadky, které odhodil někdo jiný.
	Když vidím na ulici zraněnou kočku, řeknu o tom rodičům a zajímám se, jak jí můžeme pomoci.
	Snažím se dělat méně hluku, když je poblíž kočárek se spícím miminkem.
2.	Učí se přebírat spoluzodpovědnost za péči o domácnost⁶ a společné prostory ve škole. Poznává, když někdo druhý potřebuje pomoc, a dokáže ji nabídnout i člověku mimo okruh blízkých osob. V případě potřeby přivolá povolanější pomoc.
	Doma mám své povinnosti, třeba vynášet tříděný odpad, a pomáhám doma i bez připomínání – např. uklidím nádobí z myčky, i když to po mně nikdo nechtěl.
	Sám/sama nabízím pomoc spolužákům, například jim něco půjčím nebo nabídnu pomoc s učením.
	Starším lidem uvolním místo v autobuse, dávám pozor, abych batohem neomezoval/a ostatní.
	Sám/sama od sebe uklidím kolem koše, i když nepořádek udělali jiní.
	Když na festivalu Mezi ploty vidím samotné plačící dítě a zjistím, že se ztratilo, zavedu ho k nejbližšímu pódiu, kde mohou díky technice přivolat jeho rodiče.
3.	Zajímá se o životy ostatních v rodině, ve škole i jinde a nabízí pomoc tam, kde ji dokáže poskytnout. Pomáhá slabším a znevýhodněným. Má přehled, jaké pomáhající profese existují a kdy je možné se na ně obracet o pomoc.

⁵ Děti to mají vrozené, když někomu něco upadne, podají to. Někde na to jsou výzkumy. Je třeba je najít.

⁶ Více k péči o domácnost viz stavební kámen 8.3.2 Pečuji o domácnost

	Aktivně nabízím pomoc rodičům, když mají doma v plánu nějakou větší práci (např. při čištění terasy nebo natírání zahradního nábytku).
	Když jsou třídní schůzky a naši přijdou domů později než obvykle, vyzvednu místo nich mladší sestru z basketu a dohlédnu, aby si udělala úkoly na další den.
	Všimnu si na ulici člověka, který potřebuje pomoc, a nabídnu mu ji – například nabídnu pomoc s vynesemím tašky do schodů nebo kočárku do autobusu.
	Svou roli patrona беру zodpovědně. Na škole v přírodě se každý den svého svěřence zeptám, jak se má a s čím mu/jí případně mohu pomoci.
	Protože vím, že teta mobilu moc nerozumí, nabídnu jí, že jí stáhnu do telefonu aplikaci WhatsApp, přidám ji do rodinné skupiny a naučím ji, jak poslat zprávu a fotku.
	Mám v telefonu uložené číslo na Linku bezpečí a vím, v jakých situacích ji mohu využít.
4.	Dokáže samostatně vyhodnotit, kde v okolí je potřeba pomoci. Nachází účinné způsoby pomáhání. Přebírá zodpovědnost za prostředí, v němž žije.
	Sám/sama si všimnu toho, že je moje babička osamělá, a začnu ji pravidelně navštěvovat.
	Dokážu účinně pomoci lidem bez domova, například zakoupením Nocleženy místo peněžního daru.
	Aktivně se podílím na chodu domácnosti – všímám si, co je potřeba udělat, a udělám to.
	Jednou týdně dobrovolničím v domově pro seniory. Mám tam přidělenou klientku – babičku, se kterou si povídáme, chodíme spolu na procházky, a když potřebuje, dojdou jí na nákup.
	Vysvětlím spolužákovi úkol z matematiky, i když je to asi už podesáté. Ví, že když jsem někomu pomohl/a několikrát v minulosti, neznamená to, že teď už pomáhat nemusím.
5.	Pomáhání druhým je pro ně/ni automatickou součástí života. Aktivně vyhledává příležitosti, jak prospět svému okolí. Přemýšlí nad různými formami pomoci a volí ty nejvhodnější.
	Jednou týdně chodím doučovat děti angličtinu do místního nízkoprahového klubu.
	Věci, ze kterých mé děti vyrostly, pravidelně dávám sousedce, která žije sama se 3 malými dětmi.
	S kolejí, kterou vedu, zorganizujeme vánoční sbírku a její výtěžek dáme na dobročinné účely.
	Pravidelně si kupuji časopis Nový prostor od místního prodejce, který stává u vchodu do metra. Vždycky se ho ptám, jaký článek je v novém čísle nejzajímavější, a ten si pak určitě přečtu.

6.1.2 Jednám férově a čestně

0.	Ví, že je správné mluvit pravdu, dodržovat sliby a nekrást. Dokáže rozlišovat mezi pravdou a výmysly. Ví, že hry mají svá pravidla a že jejich dodržování pomůže si hru lépe užít.
	Hraji hry bez podvádění, i když by podvádět šlo.
	V pohádce poznám, když nějaká postava jedná nečestně.

	Na otázky odpovídám pravdivě.
	Než si něco vezmu, zeptám se, zda můžu.
1.	Snaží se mluvit pravdu, dodržovat sliby a respektovat nastavená pravidla. Chápe, že pravidla tu jsou pro nás, abychom se cítili dobře, bezpečně a nemuseli se dohadovat.
	Když si uvědomím, že jsem při hře podváděl/a, přiznám se.
	Když slíbím, že si večer uklidím hračky, tak se to snažím dodržet, i když mi to občas musí rodiče ještě připomenout.
	Když si půjčím od kamaráda knížku a zapomenou ji přinést ve smluvený den, omluvím se a vrátím ji hned při příštím setkání.
	Domluví se s bratrem, jak si budeme střídat hračku, a domluvu dodržuji.
	Neberu si nic, co není moje.
2.	Rozlišuje, že v různých prostředích platí různá pravidla, a respektuje to. Chápe, že mluvit pravdu, nekrást a dodržovat sliby by měl člověk vždy.
	Dodržuji pravidla, která jsme si s rodiči nastavili ohledně trávení času na počítači nebo na mobilu, i když jsou třeba přísnější než u některých spolužáků.
	V autobuse nebo v tramvaji nejím zmrzlinu, když se to nesmí, i když v autě ji někdy jím.
	Když něco poškodím nebo rozbiju, nesvádím to na někoho jiného ani se to nesnažím zamaskovat, ale po pravdě přiznám, co se stalo, i když mi není příjemné říct pravdu.
	Když jsem na výletě a nevím, jestli si mám po sobě mýt nádobí, zeptám se průvodce a chovám se podle toho, co mi řekne.
3.	Ví, co to je plagiátorství, a chápe, proč je špatné. Přijímá odpovědnost za svá morální selhání, jako je porušení pravidel, nedodržení slibu nebo, lhaní. Dokáže se slušně ozvat, pokud se někdo nechová férově vůči němu/ní nebo druhým.
	Když nastoupím do autobusu nebo do tramvaje se zmrzlinou a někoho ušpiním, nedělám, jakoby nic, ale omluvím se.
	Když nedodržím slib, nevymlouvám se, ale přiznám chybu a snažím se navrhnout, jak bych to mohl/a napravit.
	Při psaní textů do školy neopisuji od kamarádů ani nekopíruji texty z internetu, i když na to průvodce nemá šanci přijít.
	Když mám pocit, že musím doma pomáhat víc než sestra, řeknu to v klidné chvíli rodičům a snažím se s nimi a se sestrou domluvit na spravedlivějším rozdělení domácích povinností.
4.	Chová se čestně a kamarádsky. Snaží se nikomu neubližovat. Je svým chováním příkladem pro ostatní. Slibuje jen to, co zvládne dodržet. Dokáže vyjednat férová pravidla pro skupinu nebo společný projekt. Zbytečně nemoralizuje, nesoudí, ale vytváří vhodné prostředí pro fair play. Ví, co je morální licencování, a dokáže se mu vyhnout.
	Vytvořím pravidla pro školní soutěž (např. sportovní den, literární nebo výtvarnou soutěž apod.), dbám na jejich dodržování a ve sporných momentech pomáhám strany rozsoudit.
	Chovám se tak, jak chci, aby se chovali ostatní ke mně
	Když vidím, že je ve hře jedno družstvo znevýhodněné (například menší děti), domluví úpravu pravidel, aby soutěž byla férová.

	Pokud zjistím, že jsem já nebo někdo jiný získal/a neoprávněnou výhodu, dohodnu se, jak ji ostatním kompenzovat či zohlednit při srovnávání výsledků.
	Když si při psaní textu půjčím něčí myšlenku (včetně AI chatbota), náležitě uvedu zdroj.
	Se spolužáky diskutuji o tom, co je fér a co není.
5.	Je společensky zodpovědný/á. Chová se čestně a férově. Svým chováním je příkladem pro ostatní. Dokáže nastavit férová pravidla, odmítnout pravidla diskriminující nebo zbytečná, ale také se postavit za ta, která jsou důležitá a prospěšná. Vede ostatní, zejména děti, k čestnosti, férovosti a pravdomluvnosti.
	Pokud překračuji nějaká pravidla, která v dané společnosti nemají přílišnou vážnost (např. dodržování rychlosti), přemýšlím o důsledcích jejich překračování a minimalizuji negativní dopady, např. nedělám to před dětmi.
	Pokud dojdou k závěru, že v určité situaci by pravda způsobila mému okolí větší škodu než milosrdná lež, použiji milosrdnou lež.
	Ve svém pracovním životopise si nevymýšlím, i když by mi to mohlo přinést výhody.
	Nedávám ani neberu úplatky. Netoleruji ani případné pokusy mě uplatit.

6.1.3 Zastanu se druhého a upozorním na nespravedlnost

0.	Rozlišuje dobré a zlé chování podle vzorů v pohádkách a ve svém okolí. S podporou dospělého pozná, když se někomu děje nespravedlnost nebo když je někomu ubližováno. Ví, že když mu/jí někdo ubližuje, může se obrátit na rodiče.
	Když mi táta vysvětluje, že ostatním dětem může být nepříjemné, když za nimi běhám a beru jim čepice, pochopím, že to někdo může vnímat jako ubližování.
	V pohádce Tři oříšky pro Popelku poznám, že se Popelce děje nespravedlnost.
	Když po mě kamarád na hřišti hází hračky i přesto, že jsem mu říkal/a, ať to nedělá, jdu to říct rodičům.
1.	Ví, že kromě fyzického ubližování existuje i ubližování slovní a že i to, co někdo napíše přes internet, může jinému ublížit. Ví, jaké chování může ubližovat, a snaží se tak nechovat. Dokáže se ohradit, když se mu/jí někdo posmívá nebo ubližuje. Ví, že existují lidé s postižením, a respektuje je.
	Neukazuji naschvál obrázky pavouků spolužákovi, který se pavouků bojí.
	Vím, že když se někdo někomu posmívá na internetu, může to být stejné ubližování, jako kdyby se to dělo ve škole. Na internetu to navíc může vidět mnohem víc lidí.
	Když se mi někdo posmívá, použiji pravidlo STOP, TO STAČÍ.
	Když se školou jdeme do divadla a nikdo nechce sedět vedle člověka na invalidním vozíčku, sednu si tam já, protože nevidím důvod, proč ne.
2.	Rozezná varovné signály šikany a to, že se někdo k někomu jinému chová zle. Ví, na koho se obrátit, když je svědkem šikany, ať již fyzické, slovní či na internetu. Umí adekvátně reagovat,

	když se mu/jí někdo posmívá nebo jinak ubližuje. Dokáže se zastat kamaráda nebo i spolužáka, se kterým se přímo nekamarádí. Ví, že existují různé kultury a etnika, a respektuje je. Rozpozná zjevné projevy základních předsudků a stereotypů.
	Poznám, že když jeden ze spolužáků schválně neodpovídá mé kamarádce na otázky a nechce ji pustit na její židli, je to také nevhodné chování a může to být forma šikany, i když ten spolužák nic neříká ani jí fyzicky neubližuje.
	Když se spolužák posmívá jinému spolužákovi například proto, že má starý mobil nebo příšerné tričko, zkouším na to upozornit před ostatními.
	Neposmívám se, když má někdo jiné zvyky, jinou svačinu, jiné oblečení, jinou barvu pleti. Víím, že každý jsme jiný a ne všichni jsme se narodili v české rodině.
	Spolužačka si s námi o přestávce nehraje na chodbě, ale drží se v blízkosti průvodců. Zeptám se jí, zda jí někdo ve třídě neubližuje a zda jí nemůžu nějak pomoci.
	Když slyším o tom, jak někoho s romskou národností nechtěli zaměstnat ve firmě, víím, že to může být projevem rasismu.
3.	Zastane se i spolužáka, který je neoblíbený, nebo kterého sám/sama nemá rád/a, a to ve fyzickém prostředí i na internetu. Vyhledá účinnou pomoc, když se někdo v jeho/jejím okolí nebo on/ona osobně setkává se šikanou nebo ubližováním. Ví, že existují lidé s různou sexuální orientací a lidé z různých socioekonomických prostředí, a respektuje jejich odlišnosti. Rozpozná základní předsudky a stereotypy u ostatních a upozorní na ně.
	Vím, že když si děláme legraci ze spolužáka a on se tomu směje, může to být také šikana - smích může být jen jeho obrannou reakcí. Na obědě se ho na to jdu zeptat.
	Když mí spolužáci založí instagramový účet parodující nepříliš oblíbeného kluka z naší třídy, jdu to říct průvodci a sám/sama o tom začnu mluvit se spolužáky.
	Když se kamarádi smějí spolužákovi s mikádem, že dlouhé vlasy nosí jenom holky, poznám, že se jedná o stereotyp, a dám jim příklad několika slavných mužů, kteří nosili delší vlasy.
	Když vidím před školou dvě líbající se dívky, neukazuji na ně a nesměji se.
	Znám organizace Nenech to být, Linka bezpečí, Bílý kruh bezpečí a další a víím, jak se ně obrátit, kdybych nespravedlnost nedokázal/a řešit sám/sama.
4.	Dokáže veřejně upozornit na nevhodné chování rozšířené na úrovni školy nebo jiného společenství, i když ví, že z toho pro něj/ni mohou plynout negativní následky. Ví, že ve společnosti existují i marginalizované skupiny lidí, které nejsou rozeznatelné na první pohled. Dokáže rozpoznat i své implicitní předsudky a stereotypy a překonávat je. Ví, co je pyramida násilí a jak se ve společnosti přetavují předsudky ve fyzické násilí.
	Všiml/a jsem si, že se na školních večírcích některé spolužačky necítí bezpečně. Rozhodnu se toto téma vznést na ranním kruhu, i když víím, že mě kvůli tomu nebudou mít někteří spolužáci rádi.
	Když kamarád řekne u piva rasistický vtip, přátelsky se ho zeptám, co ten vtip znamená, že jsem ho nepochopil/a. Víím, že to i ostatní donutí se nad vtipem zamyslet.
	Na večírku nedělám u stolu s lidmi, které neznám, černé vtipy o sirotcích. Nevím, zda někdo z nich o rodiče nepřišel a nemohlo by ho to ranit.
	Vím, že střelba v baru Tepláreň je následkem hluboce zakořeněných homofobních předsudků ve společnosti.

	Snažím se k vietnamskému prodáváči chovat stejně jako k českému – pozdravím, poprosím o zboží, které si chci koupit, poděkuji. Všímám si, zda se k němu nechovám s menší úctou, a připomínám si, že když někdo neumí dobře česky, neznamená to, že je hloupý.
5.	Dokáže upozorňovat i na šikanu, ubližování, nevhodné chování ze strany lidí ve vyšším postavení a dokáže na ně upozornit i na úrovni celých kolektivů, města nebo celé společnosti. Ve svém každodenním životě aktivně pracuje s konceptem pyramidy násilí, snaží se odhalovat a překonávat své implicitní předsudky a stereotypy a je v tom příkladem pro své okolí.
	Jako průvodce aktivně ve škole vytvářím bezpečné prostředí a jsem vzorem toho, jak se chovat k ostatním lidem.
	Když mi teta přepoše řetězový mail s homofobním obsahem, napíšu odpověď všem příjemcům tohoto mailu, ve které upozorním na nebezpečnost šíření takových nenávistných sdělení.
	Zasadím se o to, aby se v naší firmě začala používat digitální platforma na oznamování nevhodného chování.
	Zajímám se o to, zda v mém městě nejsou nejsou některé skupiny obyvatel diskriminovány např. v přístupu k bydlení, službám apod. a angažuji se v řešení situace, pokud zjistím, že k diskriminaci dochází. Například nabídnu spolupráci zástupcům dané skupiny, kontaktuji místní média, zorganizuji petici.

6.2.1 Konám společenské dobro a stavím se zlu

0.	Ví, že lidé často potřebují pomoc druhých a někteří více než jiní, všímá si takových situací. Všímá si, když se lidem ubližuje.
	Ptám se rodičů, proč některým bezdomovcům dají nějaké drobné a jiným ne, i když prosí.
	Pošlu dětem na Ukrajině obrázek.
	Sleduji reportáž o hladových dětech z Afriky a ptám se, jestli jim nemohu nějak pomoci.
	Přinesu s mámou stavebnici, se kterou si už nehraju, na sbírku pro dětské oddělení v nemocnici.
1.	Má povědomí o některých aktuálních společenských problémech. Chápe, že některé skupiny mohou být ohroženy osamocením, chudobou nebo dalšími jevy, které zhoršují kvalitu jejich života. Umí vyjmenovat některé skupiny lidí, které potřebují pomoc druhých.
	Vím, že děti v Africe trápí malárie, že jim pomáhají protimalarické sítě a že se na ně dá přispět.
	Uvedu příklad někoho z okolí, o kom vím, že potřebuje pomoci.
	Když jdu za svou babičkou do domova důchodců, stavím se někdy i u její sousedky, protože vím, že za tou nikdo nechodí.
2.	Dokáže pojmenovat hlavní společenské problémy současnosti a objevit je v blízkém okolí i ve světě. Zná některé dobročinné aktivity nebo organizace. Umí přispět na dobrou věc. Má povědomí o lidských právech.
	Vím, jak pomáhá Světluška.

	Vysvětlím význam slova dobrovolník na příkladech.
	Vím, že zadržet (silou) mě smí jen policista a umím se ozvat, kdyby mi bránil v pohybu někdo cizí.
	Uvedu příklady několika zemí, ve kterých děti hladoví, nechodí do školy a musí od mala pracovat.
	Všimnu si, že místní hasiči pořádají sbírku pro Ukrajinu, a dohodnu se s rodiči, jak můžeme jako rodina přispět.
3.	Dokáže vysvětlit příčiny a důsledky základních společenských problémů. Má osobní zkušenost s uspořádáním dobročinné akce nebo s jinou formou pomoci lidem, kteří jsou ohroženi společenskými problémy. Zná některé způsoby, jak bojovat za práva jiných.
	Osobně jsem se zapojil/a do dobročinné akce (např. jsem daroval/a hračky do dětského domova)
	Vysvětlím, co to znamená, když je někdo v exekuci, a jak je možné se do exekuce dostat.
	Přečetl/a jsem dvě kapitoly z knihy Faktomluva.
	S podporou průvodce jsem napsal/a a podal/a stížnost na městský úřad, že nám pod okny školy dělají motorkáři hluk.
	Se spolužáky jsme uspořádali vystoupení pro domov seniorů,
4.	Hledá efektivní řešení společenských problémů. Osobně se angažuje v oblastech, které jsou pro něj/ni důležité. Dokáže realisticky odhadnout, kde a jak může efektivně pomoci. V případě potřeby umí za účelem pomoci zorganizovat i větší skupinu lidí, aby měla pomoc větší dopad. Pomáhá jako dobrovolník v dobročinné nebo neziskové organizaci, v sociálních službách či jinde. Umím napsat stížnost, zorganizovat sbírku, petici a ví přesně, jak s ní naložit.
	Pokud ještě bude na Ukrajině válka, tak v létě uspořádám sbírku potřebných věcí a s kamarády ji odvezeme na východní Ukrajinu, a jestli válka skončí, pojedu tam pomáhat s obnovou.
	Zorganizoval/a jsem na škole petici proti trestům smrti v Íránu a Číně.
	Pomáhám na akcích, které podporují lokální komunitní život (např. kulturní, společenské, sportovní, rodinné atp.).
	Nastudoval/a jsem si, jak funguje Fair Trade a jak funguje Investing in Children and Their Societies. A Fair Trade rozhodně nebudu podporovat.
	Přemýšlím, jaké zvolit povolání, abych v něm mohl/a konat společenské dobro. Zkoumal/a jsem to i na stránce https://80000hours.org/
5.	Zná lokální i globální společenské problémy. Sleduje a vnímá nespravedlnosti a angažuje se v jejich řešení. Organizuje dobročinné akce a vede k tomu i ostatní. Rozumí právním předpisům i osvědčeným postupům, které pomohou dosáhnout žádoucí změny. Umí zvolit adekvátní postup, který může vést ke změně. Dokáže vyhodnotit ekonomický, informo- mační a společenský dopad a efektivitu dobročinné akce.
	Inicioval/a jsem velkou sbírku peněz pro Investing in Children and Their Societies, protože tam i malé peníze pomohou spoustě dětí.
	Organizuji akce na podporu podstatného zvýšení přídavků na děti, protože to potřebným opravdu pomůže. Náklady státního rozpočtu jsou ve srovnání s jinými podporami malé a lidé, kterých se to týká, mají příliš svých starostí, aby takové akce zorganizovali.
	Založil/a jsem neziskovou organizaci, která pomáhá samoživitelkám/samoživitelům s výchovou dětí.
	Po vysoké škole jsem dva roky pracoval/a v Člověku v tísni.

6.2.2 Chráním přírodní a kulturní dědictví a pečuji o ně

0.	Ví, že živé organismy potřebují k životu vodu a potravu. Zná přírodu v okolí svého domova. Dodržuje pravidla pobytu v přírodě. Zná lidové písničky a říkanky. Ví, že nemá zbytečně vyhazovat jídlo ani věci. Ví, že vodou a energiemi je potřeba šetřit.
	Umím zalévat rostliny.
	Umím dát vodu a jídlo domácímu zvířeti. Zvířata u jídla neruším a ani jindy jim neubližuji.
	V lese nekřičím, neškodím (nekopu do hub, do mravenišť, neplaším ptáky...).
	Zazpívám si koledy na adventní slavnosti ve školce
	Naberu si jen tolik jídla, kolik sním.
	Při mytí a čištění zubů neplýtvám vodou.
	Se svými věcmi se snažím zacházet tak, aby mi vydržely.
1.	Umí pečovat o rostliny a domácí zvířata. Pečuje o okolní přírodu. Ví, co může okolní přírodu poškozovat. Navštěvuje kulturní památky a představení. Zná kulturní tradice. Umí třídit odpad a dělá to. Rozumí, že nákup některých věcí je zbytečný.
	Zaseji semínko a pečuji o mladou rostlinku (zalévám, vytrhávám plevel apod.). Poznám, zda rostlina potřebuje zalít.
	Postarám se o domácího mazlíčka (nakrmím, vyvenčím, vyčistím klec, ...).
	Vezmu spolužáka s sebou na koncert České filharmonie pro děti, protože mu chci dopřát krásný hudební zážitek, o kterém neví, že existuje.
	Když vidím v přírodě odpadek, seberu ho a odnesu do nejbližšího správného koše.
	Popíšu, z čeho byly vyrobeny některé předměty, které běžně používám (např. tužka, plyšová hračka, plastová hračka, sušenky), a vím, které materiály zatěžují přírodu méně a které více.
	Zkusil/a jsem si vyrobit nějakou věc nebo potravinu.
	Když ve škole nestihnu sníst celou svačinu, kterou mi maminka dala, dojím si ji odpoledne nebo schovám na další den. Zbytečně nevyhazuji jídlo.
	Smiřím se s tím, že si nekoupím hračku, která se mi líbí, ale kterou nepotřebuji. S pomocí průvodce nebo rodičů přemýšlím nad množstvím hraček, které mám.
2.	Zná různé druhy rostlin a živočichů a má základní povědomí o jejich funkci v přírodě a o jejich využívání člověkem. Rozumí tomu, proč jsou některé části přírody a některé kulturní památky přísněji chráněné. Vyzkouší si hru na hudební nástroje a divadlo. Zajímá se o to, jak byly vyrobeny věci a potraviny, které si kupuje, jak se dovážejí a jestli se dají recyklovat.
	Poznám některé chráněné rostliny a živočichy a vím, že je nemám trhat, plašit.

	Vysvětlím, proč jsou některé druhy živočichů ohrožené (např. některé šelmy, ptáci, obojživelníci) a co můžeme udělat pro jejich ochranu (např. záchranné stanice, podchody pro obojživelníky, ochrana hnízdišť apod.).
	Vím, jak se mám chovat v přírodní rezervaci nebo v národním parku, a dodržuji to.
	O víkendu se s rodiči zúčastním akce „Uklidme Česko“ – vyzvedneme si igelitový pytel a rukavice a posbíráme odpadky na určeném místě.
	Odepřu si některé oblíbené potraviny nebo výrobky, jejichž výroba nebo doprava nadměrně zatěžuje životní prostředí (např. jablka z Nového Zélandu).
	Mám svou láhev na vodu a nekupuji si opakovaně balenou vodu v jednorázových lahvích.
	Na prohlídce zámku nesahám na historický nábytek, protože kdyby na něj každý sahal, byl by hrozně špinavý a takhle staré věci by se nejspíš zničily, kdyby se pořád musely mýt vodou s jarem.
3.	Ví, co je ekosystém, jak funguje a co ho může ohrožovat. Zajímá se o dopad svého chování na přírodu a motivuje k šetrnějšímu chování i další lidi ve svém okolí. Zná důležitá díla české a světové kultury. Orientuje se v globálních ekologických problémech a umí je vysvětlit. Zná organizace, které se věnují ochraně životního prostředí a kulturního dědictví.
	Zapojuji se do dobrovolných aktivit ve prospěch přírody (např. sázení stromků, čištění, budování ptačích budek, ...).
	Pokud moji rodiče nebo prarodiče používají na zahradě postřiky nebo umělá hnojiva, snažím se je přesvědčit, aby hospodařili k přírodě šetrnějším způsobem.
	Vysvětlím podstatu hlavních ekologických problémů současnosti, např. globální změna klimatu, odlesňování, nadměrné čerpání neobnovitelných zdrojů, eroze půdy.
	Zhlédnu dokument o environmentálních problémech (např. Domov aneb kam směřuje naše cesta ⁷) a se spolužáky diskutuji o tom, co se dozvěděl/a.
	Poznám ekologicky a eticky vyrobené výrobky a preferuji jejich nákup před nákupem těch konvenčních.
	Připravím si školní projekt o českém designu, abych spolužákům ukázal/a, proč má smysl koupit si dražší konvičku na čaj od designéra místo levné konvičky z obchodního domu, která pochází z Číny.
	Navštívil/a jsem Národní galerii nebo jinou významnou galerii výtvarného umění, třeba ve Vídni nebo v Paříži.
4.	Ví, že příroda a kultura jsou důležitými hodnotami, které je třeba chránit. Angažuje se v aktivitách na ochranu přírody, krajiny a kulturního dědictví. Zvažuje dopad svého každodenního chování na přírodu a inspiruje k šetrnějšímu chování i další lidi ve svém okolí. Umí vyhledat důležité informace o hlavních ekologických hrozbách, dokáže je vyhodnocovat a nabízet jejich řešení.
	Zorganizuji happening před radnicí, proti zrušení parku vedle nádraží.
	Uspořádám petici a dobročinný koncert na záchranu historického statku v sousedství školy.
	Podílím se na pěstování a chovu v komunitní zahradě vedle školy.

⁷ https://www.youtube.com/watch?v=3hQjLGIump4&ab_channel=PavelBa%C5%A5a

	Automaticky si čtu informace o původu a složení výrobků, a když mám možnost, vybírám si k přírodě šetrnější alternativy (např. lokální potraviny, ekologickou kosmetiku, výrobky s menším množstvím obalů nebo bez obalu).
	Podporuji místní bezobalový obchod s fair trade kavárnou svými pravidelnými návštěvami a nakupováním.
	Aktivně si na internetu hledám, co dalšího bych mohl/a udělat pro ochranu planety.
	Zajímám se o aktuální otázky v oblasti architektury, urbanismu a výstavby v historických centrech měst, např. k tomu sleduji dokumentární filmy nebo navštěvuji přednášky a veřejné debaty.
5.	Rozumí cyklům a vztahům v přírodě. V každodenním životě preferuje chování, které nezatěžuje přírodu, ale naopak ji chrání. Angažuje se ve prospěch ochrany planety. Zajímá se o kulturní dědictví a podporuje živou kulturu ve svém okolí. Svým příkladem k ochraně životního prostředí a kulturního dědictví inspiruje druhé.
	Aktivně vyhledávám příležitosti, jak mohu pečovat o přírodu – sázím stromy, zakládám meze, zapojuji se do programu na ochranu lesa apod.
	Pokud mám zahradu, hospodařím na ní přírodě blízkým způsobem (nepoužívám postřiky, umělá hnojiva, rašelinu, vytvářím biotopy pro hmyz apod.).
	V každodenním životě se snažím nepoužívat přípravky nebo léky, které narušují přírodní rovnováhu (např. hormonální antikoncepce).
	Vědomě omezuji spotřebu masa, exotických plodin, potravin s palmovým tukem apod.
	Jedním z hlavních kritérií, když plánuji rodinnou dovolenou, je ekologický způsob dopravy a bydlení.
	V týmu průvodců iniciuji diskusi nad členstvím naší ScioŠkoly/společnosti SCIO v Asociaci společenské odpovědnosti.
	Finančně podporuji provoz městského divadla.
	Založím spolek, který zvyšuje povědomí lidí o historii našeho města - pořádáme výstavy, přednášky, informujeme o historii na sociálních sítích a v místním tisku apod.